



แผนปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง พ.ศ. ๒๕๖๕

องค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง
ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง
ที่ตั้ง ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง ๑๒ หมู่ที่ ๒
ตำบลดินแดง อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่
โทรศัพท์ ๐๗๕-๘๑๘-๖๐๖
www.dindang.go.th

บทที่ ๑

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน องค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง

๑. สภาพทั่วไปของจังหวัด

องค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง ตั้งอยู่ทางทิศออกของที่ว่าการอำเภอลำทับ การเดินทางใช้เส้นทางหลวงหมายเลข ๔๐๓๘ และ ๔๑๕๑ ถึงสี่แยกสวนปาล์มแยกไปทางหมายเลข ๔๒๒๕ รวมระยะทางประมาณ ๙ กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่างๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลดินอุดม อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลอ่าวตง อำเภอวังวิเศษ จังหวัดตรัง
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลลำนาว อำเภอบางขัน จังหวัดนครศรีธรรมราช
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ตำบลลำทับ อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่

๒. ลักษณะการปกครอง

การปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองแบ่งออกเป็น ๖ หมู่บ้าน

ประชากร รวมทั้งตำบล ๑,๕๐๑ คน (ที่มา : ปี ๒๕๖๔ (เดือนพฤศจิกายน) สำนักทะเบียนอำเภอลำทับ)

- หมู่ที่ ๑ บ้านนาปู	๒๙๓ คน
- หมู่ที่ ๒ บ้านเขาไผ่ขาว	๓๕๐ คน
- หมู่ที่ ๓ บ้านดินแดง	๔๓๓ คน
- หมู่ที่ ๔ บ้านควนยาว	๕๙๘ คน
- หมู่ที่ ๕ บ้านปลายทับใหม่	๕๘๙ คน
- หมู่ที่ ๖ บ้านทุ่งคาทอง	๖๖๙ คน

ศาสนา

การนับถือศาสนาชาวตำบลดินแดง ส่วนใหญ่นับถือ ศาสนาพุทธ ประมาณ ๙๙% รองลงมา คือ ศาสนาอิสลาม ประมาณ ๐.๕% (ข้อมูลประชากร สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง)

๓. ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของตำบลดินแดง มีลักษณะเป็นที่ราบและเนินสลับกัน ทางด้านตะวันออกและส่วนกลางของหมู่บ้านจะมีภูเขา ซึ่งได้แก่พื้นที่ หมู่ที่ ๑,๒,๓,๕ และในหมู่ที่ ๔,๖ มีพื้นที่ประมาณ ๘๗ ตารางกิโลเมตร หรือ ๕๐,๐๐๐ กิโลเมตร ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม

๔. การคมนาคม

องค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง ใช้การคมนาคมโดยทางบก การเดินส่วนใหญ่ใช้รถยนต์และรถจักรยานยนต์ส่วนตัว เนื่องจากไม่มีรถประจำทาง ไม่มีรถโดยสารประจำทางผ่าน การใช้รถใช้ถนนไม่หนาแน่น ไม่ค่อยเกิดอุบัติเหตุทางถนน องค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง ห่างจากอำเภอลำทับ ประมาณ ๑๗ กิโลเมตร

๕. การศึกษา

องค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง มีหน่วยงานและสถานศึกษาที่เป็นของรัฐบาล ไม่มีของเอกชน ตั้งแต่ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (เด็กเล็ก - มัธยมศึกษาตอนต้น) และศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย ดังนี้

๖. การสาธารณสุข

ข้อมูลสถานบริการสาธารณสุข

สถานบริการสาธารณสุขของรัฐกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๑ แห่ง ดังนี้

๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านเขาไผ่ขาว

๗. การท่องเที่ยวและประเพณี

๗.๑ สถานที่ท่องเที่ยว

สถานที่ท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง มีแห่งเดียว คือบ้านไร่ตะวันตก ซึ่งอยู่บนเนินเขา ท่ามกลางธรรมชาติ

๗.๒ งานประเพณี

๑. ประเพณีสารทเดือนสิบ (Festival of the Tenth Lunar Month) จัดขึ้นช่วง : วันแรม ๑๓ ค่ำ เดือน ๑๐ เป็นงานบุญประเพณีของคนภาคใต้ ของประเทศไทย

๒. วันสงกรานต์

๓. วันลอยกระทง

๔. วันขึ้นปีใหม่

บทที่ ๒

กรอบแผนการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง

แผนปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อลดปัจจัยเสี่ยงหลักที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุทางถนน ทั้งด้านพฤติกรรมผู้ขับขี่ ด้านยานพาหนะ ด้านถนน และด้านสภาพแวดล้อม ให้บรรลุเป้าหมายของทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนน

๑. วิสัยทัศน์

มุ่งมั่นสู่มาตรฐานการสัญจรที่ปลอดภัยด้วยกัน

Committing to Standard of Safe Journey Together

๒. พันธกิจ

๑. เสริมสร้างสมรรถนะให้กับระบบบริหารจัดการภาครัฐด้านความปลอดภัยทางถนนเพื่อให้เกิดการทำงานได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๒. ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาคน พัฒนาความรู้ พัฒนามาตรฐาน และนวัตกรรมด้านความปลอดภัยทางถนน เพื่อลดการสูญเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน และลดภาระของรัฐจากการสูญเสียชีวิตของประชาชนจากการลดจำนวนผู้พิการและทุพพลภาพจากอุบัติเหตุทางถนน

๓. ส่งเสริมให้เกิดรูปแบบการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วยการมีส่วนร่วมตามแนวทางประชารัฐ

๓. เป้าประสงค์

๑. ระบบบริหารจัดการภาครัฐด้านความปลอดภัยทางถนนมีการทำงานในลักษณะบูรณาการ ทั้งแผนงานและงบประมาณที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ และมีองค์การวิชาการความปลอดภัยทางถนนในการติดตามและเสนอแนะแนวทางในการขับเคลื่อนนโยบายด้านความปลอดภัยทางถนนที่สำคัญระดับอำเภอ

๒. องค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง มีถนนและสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและลดความรุนแรงอันเกิดจากการชน

๓. ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาและส่งเสริมการผลิตยานพาหนะที่มีความปลอดภัยตามมาตรฐานสากลสำหรับผู้บริโภคใช้ถนนทุกกลุ่ม

๔. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ทั้งด้านสุขภาพ ความปลอดภัย และมีแนวทางการใช้ชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๕. เป้าหมาย ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ อัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน เป็น ๐ ซึ่งที่ผ่านมาอัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนไม่เคยเกิดขึ้น

๕. ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ ๑ การปฏิรูประบบการจัดการด้านความปลอดภัยทางถนน

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ มีระบบการจัดการ ระบบงาน ระบบสนับสนุน ที่เอื้อต่อการดำเนินการแบบบูรณาการอย่างต่อเนื่อง และสามารถวัดผลสัมฤทธิ์เชิงประจักษ์ได้

ตัวชี้วัดเชิงยุทธศาสตร์ ระบบการทำงานด้านความปลอดภัยทางถนนมีการบูรณาการให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสามารถวัดผลสัมฤทธิ์ ทั้งในด้านการดำเนินการระหว่างหน่วยงาน ระบบข้อมูลงบประมาณ สมรรถนะการทำงานของฝ่ายปฏิบัติ ในภาพรวมได้

เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ เพิ่มขีดความสามารถองค์กรการบริหารความปลอดภัยทางถนน มีเป้าหมายเพื่อปรับโครงสร้างการบริหารนโยบายความปลอดภัยทางถนนระดับจังหวัดให้มีความกระชับ และมีเป้าหมายร่วมระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในการลดอุบัติเหตุทางถนน และเป้าหมายเชิงบูรณาการของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องแต่ละหน่วยงาน

เป้าหมายที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพระบบฐานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน

เป้าหมายที่ ๓ การปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัย

เป้าหมายที่ ๔ เพิ่มสัดส่วนงบประมาณ ทรัพยากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยทางถนนของภาครัฐ และประสิทธิภาพการป้องกันอุบัติเหตุทางถนนของจังหวัด

เป้าหมายที่ ๕ เพิ่มขีดความสามารถการบริหารจัดการความปลอดภัยทางถนนช่วงเทศกาลอย่างบูรณาการทรัพยากรของภาครัฐในเชิงรุก และสามารถลดการสูญเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าหมายที่ ๖ พัฒนาหน่วยงานด้านวิชาการด้านความปลอดภัยทางถนนระดับจังหวัด

กลยุทธ์

๑. เพิ่มขีดความสามารถองค์กรการบริหารความปลอดภัยทางถนน

๒. การปฏิรูประบบข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน เพื่อให้เกิดข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนที่มีคุณภาพและเป็นเอกภาพ นำไปสู่การกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยทางถนนระดับจังหวัดและระดับอำเภอที่มีประสิทธิภาพ และการสื่อสารให้ความรู้แก่สังคมเพื่อการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมแห่งความปลอดภัยทางถนน

๓. การปฏิรูปกฎหมายและการบังคับใช้ เพื่อกำหนดแนวทางในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานรัฐ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยทางถนนที่ทันสมัยและนำไปสู่การบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ

๔. การปฏิรูปด้านงบประมาณ เพื่อส่งเสริมให้เกิดกลไกจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรในการบริหารความปลอดภัยทางถนนเชิงบูรณาการ

๕. ปฏิรูปการทำงานช่วงเทศกาล ๗ วัน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้กับภาครัฐในการลดอุบัติเหตุทางถนนในช่วงเทศกาลได้อย่างมีประสิทธิภาพในระยะเวลายาว

๖. ปฏิรูปการวิจัยและพัฒนา เพื่อพัฒนางานวิจัยและงานวิชาการที่จำเป็นต่อการกำหนดนโยบาย เพื่อนำไปสู่กระบวนการในการปรับปรุงการบริหารงานด้านความปลอดภัยทางถนนของภาครัฐให้สอดคล้องกับบริบทของสังคม รวมถึง การถ่ายทอดองค์ความรู้จากต้นแบบการบริหารนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนอย่างยั่งยืน

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ สร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยในทุกช่วงวัยส่งเสริมระบบที่เอื้อต่อความปลอดภัยลดปัจจัยเสี่ยงหลักด้วยแนวคิดเชิงบูรณาการ วางรากฐานสังคมแห่งการเรียนรู้

ตัวชี้วัดเชิงยุทธศาสตร์ อัตราการเสียชีวิตอุบัติเหตุทางถนนจากปัจจัยเสี่ยงหลักลดลงร้อยละ ๒๕ ใน ๕ ปี

เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ สร้างพฤติกรรมด้านความปลอดภัยทางถนนในกลุ่มเยาวชน มีเป้าหมายเพื่อการสร้างจิตสำนึก และ พฤติกรรมการใช้รถใช้ถนนที่ถูกต้องตั้งแต่ปฐมวัย จากการเรียนรู้ทั้งจากการเรียนในหลักสูตรและสภาพแวดล้อมทางสังคม

เป้าหมายที่ ๒ ส่งเสริมวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนในสังคม มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความเข้าใจที่ถูกต้องในการใช้รถใช้ถนนที่ปลอดภัย รวมถึงการสร้างจิตสำนึกขับขี่ปลอดภัย และการมีน้ำใจในการใช้รถใช้ถนนในสังคม

เป้าหมายที่ ๓ ส่งเสริมให้เกิดผู้ขับขี่คุณภาพ

เป้าหมายที่ ๔ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการปัจจัยเสี่ยงหลักที่นำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุทางถนนในผู้ใช้รถใช้ถนนทุกกลุ่ม มีเป้าหมายเพื่อลดอัตราความสูญเสียจากพฤติกรรมการขับขี่ที่ไม่เหมาะสม อันได้แก่ เมาแล้วขับ ขับรถเร็ว รถจักรยานยนต์ และความปลอดภัยในการเดินทางของเด็กและเยาวชน

เป้าหมายที่ ๕ ลดและป้องกันความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในกลุ่มนักท่องเที่ยว

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการเรียนรู้และสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนในกลุ่มเยาวชน

๒. สร้างการเรียนรู้วัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนในสังคมไทย เพื่อส่งเสริมความเข้าใจที่ถูกต้องในการใช้รถใช้ถนนที่ปลอดภัย รวมถึงการสร้างจิตสำนึกขับขี่ปลอดภัย และการมีน้ำใจในการใช้รถใช้ถนนในสังคม

๓. ส่งเสริมคุณภาพผู้ขับขี่ เพื่อสร้างผู้ขับขี่ที่มีความรู้และทัศนคติที่ดีต่อการขับขี่ที่ปลอดภัย รวมถึงการมีพฤติกรรมการขับขี่ที่ปลอดภัยด้วยการเรียนรู้ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล

๔. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการปัจจัยเสี่ยงหลักที่นำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุทางถนนในผู้ใช้รถใช้ถนนทุกกลุ่ม เพื่อลดอัตราความสูญเสียจากพฤติกรรมการขับขี่ที่ไม่เหมาะสมอันได้แก่ เมาแล้วขับ ขับรถเร็ว รถจักรยานยนต์ และความปลอดภัยในการเดินทางของเด็กและเยาวชน และ กลุ่มนักท่องเที่ยว

๕. เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการอุบัติเหตุทางถนนในกลุ่มนักท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดมาตรฐานการท่องเที่ยวทางบกที่ปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติ และระบบการจัดการนักท่องเที่ยวให้สามารถเดินทางท่องเที่ยวทางถนนได้อย่างปลอดภัย มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อการใช้รถใช้ถนนเพื่อการท่องเที่ยวในประเทศไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ประเทศไทยขนส่งทางถนนปลอดภัย ๔.๐

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ ยกระดับมาตรฐานสู่สากล สร้างความได้เปรียบด้วยองค์ความรู้ สนับสนุนการนำเทคโนโลยีมาใช้แก้ปัญหา พัฒนาความเป็นมืออาชีพ และวางรากฐานสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

ตัวชี้วัดเชิงยุทธศาสตร์ ต้นทุนจากภาคขนส่งอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุทางถนนลดลง

เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ เพิ่มมูลค่าการให้บริการภาคขนส่งอย่างเป็นมืออาชีพ และทันสมัย มีเป้าหมายเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าประเภทบริการด้านการขนส่งทางบกด้วยมาตรฐานการประกอบการขนส่งผู้โดยสารและการขนส่งสินค้าที่ปลอดภัย

เป้าหมายที่ ๒ ยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยของยานพาหนะเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันและรองรับการเติบโตในกลุ่มอาเซียน มีเป้าหมายเพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพยานพาหนะในการให้บริการด้านการขนส่งทางบกนำไปสู่ความได้เปรียบในการแข่งขันและรองรับการเติบโตในกลุ่มอาเซียน

เป้าหมายที่ ๓ ยกระดับถนนที่ปลอดภัยตามมาตรฐานสากล มีเป้าหมายเพื่อปรับปรุงโครงสร้างถนนเพื่อนำไปสู่การลดปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุทางถนน และ พัฒนาระบบจัดการถนนที่เอื้อต่อความปลอดภัย

เป้าหมายที่ ๔ ยกระดับการจัดการการให้บริการการขนส่งทางบกที่ปลอดภัยด้วยนวัตกรรม มีเป้าหมายเพื่อประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยบนท้องถนนนำไปสู่การบังคับใช้กฎหมายที่เป็นธรรม

เป้าหมายที่ ๕ พัฒนาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นมืออาชีพด้านความปลอดภัย มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านความปลอดภัยทางถนนทั้งภาครัฐสถาบันการศึกษาและภาคเอกชนในการเป็นกลไกสำคัญในการตรวจสอบภายนอกด้านความปลอดภัยทางถนน พร้อมทั้งเป็นกลไกทางวิชาการในการปรับปรุงและพัฒนาระบบการจัดการการให้บริการขนส่งทางถนนที่มีประสิทธิภาพ

เป้าหมายที่ ๖ ส่งเสริมการเดินทางที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนให้ประชาชนใช้รูปแบบการเดินทางด้วยการใช้ยานพาหนะที่ปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

๑. สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าประเภทบริการด้านการขนส่งทางบกด้วยมาตรฐานการประกอบการขนส่งผู้โดยสารและการขนส่งสินค้าที่ปลอดภัย (Green Logistics)

๒. ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพยานพาหนะในการให้บริการด้านการขนส่งทางบกสู่มาตรฐานสากล

๓. พัฒนาโครงข่ายถนนที่ปลอดภัย เพื่อปรับปรุงโครงสร้างถนนเพื่อนำไปสู่การลดปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุทางถนน และพัฒนาระบบจัดการถนนที่เอื้อต่อความปลอดภัย ปรับปรุงถนนให้เกิดความปลอดภัย โดยการแก้ไขจุดเสี่ยง จุดอันตราย (Black spot Improvement Program) และพื้นที่ที่มีอันตรายข้างทาง รวมทั้งการกำหนดมาตรการเชิงป้องกัน เพื่อลดหรือชะลอการเกิดขึ้นของจุดเสี่ยงด้วยแนวทางการจัดการทางเชื่อมทางเข้าออก (Access Management)

๔. ประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยบนท้องถนนและนำไปสู่การบังคับใช้กฎหมายที่เป็นธรรม โดยการพัฒนาระบบข้อมูลและการตรวจสอบพฤติกรรมรถบรรทุกที่ละเมิดและกระทำผิดตามกฎหมาย รวมถึง การกำหนดบทลงโทษ

๕. พัฒนาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นมืออาชีพด้านความปลอดภัย เพื่อพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านความปลอดภัยทางถนนทั้งภาครัฐ สถาบันการศึกษาและภาคเอกชนในการเป็นกลไกสำคัญในการตรวจสอบภายนอกด้านความปลอดภัยทางถนน พร้อมทั้งเป็นกลไกทางวิชาการในการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการจัดการการให้บริการขนส่งทางถนนที่ประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ประชากรรัฐเพื่อถนนปลอดภัย

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ ความปลอดภัยทางถนนเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของทุกคน

ตัวชี้วัดเชิงยุทธศาสตร์ จำนวนองค์กรที่เข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมความปลอดภัยทางถนนเพิ่มขึ้นทุกปี

เป้าหมายและตัวชี้วัด

ส่งเสริมความมีส่วนร่วมเพื่อลดอุบัติเหตุทางถนนจากทุกภาคส่วน มีเป้าหมายเพื่อก่อให้เกิดความรับผิดชอบต่อทุกภาคส่วนในการร่วมกันสร้างแนวทางและมาตรการในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในบริบททางสังคมในแต่ละภาคส่วน

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในภาคเอกชน โดยการสนับสนุนให้ภาคเอกชนจัดตั้งเครือข่ายภาคเอกชนเพื่อถนนปลอดภัย และจัดทำมาตรการองค์กรเพื่อการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน การสื่อสารเพื่อส่งเสริมและให้ความรู้ในการดำเนินการมาตรการองค์กรในภาคเอกชน รวมถึงผลักดันให้ภาครัฐจัดการประกวดมอบรางวัลสถานประกอบการดีเด่นด้านการดูแลความปลอดภัย ทางถนนภายในองค์กร ทั้งในขณะทำงาน และนอกเวลางาน

๒. ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบให้ภาคเอกชนที่ธุรกิจเกี่ยวกับการขนส่งและโลจิสติกส์ต้องดำเนินการจัดทำมาตรฐาน ISO๓๙๐๐๑ เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการการขนส่งสินค้าที่ปลอดภัย

๓. ผลักดันการส่งเสริมความปลอดภัยทางถนนเป็นกิจกรรมด้าน CSR เช่นเดียวกับกิจกรรมอื่นๆ

๔. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในชุมชน โดยการสนับสนุนให้มีการจัดตั้งเครือข่ายชุมชนเพื่อถนนปลอดภัย และจัดทำมาตรการชุมชนเพื่อการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน การสื่อสารเพื่อส่งเสริมและให้ความรู้ในการดำเนินการมาตรการองค์กรในชุมชน รวมถึงผลักดันให้ภาครัฐจัดการประกวดมอบรางวัลชุมชนดีเด่นด้านการจัดการความปลอดภัยทางถนน

๕. พัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมกับการจัดการความปลอดภัยทางถนน โดยส่งเสริมให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านความปลอดภัยทางถนนในชุมชน และสนับสนุนโครงการนำร่องเพื่อชุมชนถนนปลอดภัย และขยายผลไปยังพื้นที่ต่างๆ รวมทั้ง การส่งเสริมมาตรการบังคับเชิงสังคม (Social Sanction) ในหมู่บ้าน/ชุมชน เช่น มาตรการด้านชุมชน และเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างการเรียนรู้การใช้รถใช้ถนนที่ปลอดภัยในชุมชน เช่น การสร้างสนามฝึกการขับขี่ปลอดภัย การรณรงค์ลดพฤติกรรมเสี่ยง

๖. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการป้องกันและลดอุบัติเหตุในสถานศึกษา โดยการสนับสนุนให้สถานศึกษาการจัดทำมาตรการองค์กร และกำหนดตัวชี้วัดด้านความปลอดภัยของนักเรียนในสถาบันการศึกษา รวมทั้งส่งเสริมและให้ความรู้ในการดำเนินการมาตรการองค์กรเพื่อถนนปลอดภัยในสถานศึกษา พร้อมทั้งจัดประกวดโครงการรณรงค์ด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา

๗. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการป้องกันและลดอุบัติเหตุในภาครัฐ โดยการสนับสนุนให้ภาครัฐ
การจัดทำมาตรการองค์กร

๘. พัฒนาค้นข้อมูลและองค์ความรู้การจัดการมาตรการองค์กรเพื่อความปลอดภัย
ทางถนน เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ผ่านช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย และสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ได้ง่าย
นำไปสู่การต่อยอดองค์ความรู้และการจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ และเป็นการขยายพื้นที่การเรียนรู้ในวงกว้าง
โดยการพัฒนาช่องทางการสื่อสารและระบบในการรวบรวมข้อมูลกรณีศึกษาและตัวอย่างในการจัดการ
มาตรการองค์กรเพื่อความปลอดภัยทางถนน รวมถึง พัฒนาช่องทางการสื่อสาร เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์
การจัดการมาตรการองค์กรเพื่อความปลอดภัยทางถนนตามบริบทขององค์กร

บทที่ ๓

สถานการณ์และแนวโน้มการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง

๑. เป้าหมาย

เป้าหมายการดำเนินงานในการลดอุบัติเหตุทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง ในภาพรวมด้านความปลอดภัยทางถนนขององค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง เพื่อต้องการเพิ่มความปลอดภัยให้แก่ผู้ใช้รถใช้ถนนทุกประเภทโดยแผนปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง ได้กำหนดไว้ คือ

๑. ลดอัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนให้เหลือน้อยที่สุด
๒. สร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนให้เกิดขึ้นในตำบลดินแดง

การกำหนดเป้าหมายของผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน เป็นการใช้ข้อมูลของศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง (ข้อมูล ๓ ฐาน) และเป้าหมายหรือตัวชี้วัดของจังหวัด ได้ตั้งเป้าหมายไว้ว่าจำนวนผู้เสียชีวิตและจำนวนการเกิดอุบัติเหตุทางถนนต้องลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ เทียบกับปีก่อนหน้านั้นในช่วงเวลาเดียวกัน

ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง ได้มีการกำหนดมาตรการในการดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน เพื่อลดปัจจัยเสี่ยงการเกิดอุบัติเหตุทางถนน จำนวน ๖ มาตรการ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการเดินทางทุกมิติ โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง บูรณาการร่วมกันทุกภาคส่วน ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน หน่วยทหารในพื้นที่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชน ในลักษณะยึดพื้นที่เป็นตัวตั้ง (Area Approach) นำมาตรการดังกล่าวไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้การป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนทั้งในช่วงปกติ และช่วงเทศกาลต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง เกิดผลเป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง ดังนี้

๑. มาตรการการลดปัจจัยเสี่ยงด้านคน
๒. มาตรการการลดปัจจัยเสี่ยงด้านถนนและสภาพแวดล้อม
๓. มาตรการการลดปัจจัยเสี่ยงด้านยานพาหนะ
๔. มาตรการดูแลความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว
๕. มาตรการความปลอดภัยทางน้ำ
๖. มาตรการด้านการช่วยเหลือหลังเกิดอุบัติเหตุ

๒. การวิเคราะห์สถานะแวดล้อมภายในและภายนอก

การวิเคราะห์สถานะแวดล้อมภายในและภายนอก หรือ SWOT Analysis ของการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง สรุปได้ดังนี้

๒.๑ สถานะแวดล้อมภายในประเด็นจุดแข็ง (Strength : S)

๑. มีการบูรณาการการทำงานทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน
๒. การใช้รถใช้ถนนไม่หนาแน่น จึงทำให้การเกิดอุบัติเหตุต่ำ
๓. ประชาชนมีความรู้เรื่องการใช้รถใช้ถนนดี และชำนาญทาง
๔. มีเครือข่าย บุคลากร กระจายทุกพื้นที่ (อาสาสมัคร มูลนิธิ)

๒.๒ สภาวะแวดล้อมภายในประเด็นจุดอ่อน (Weakness : W)

๑. การบังคับใช้กฎหมายไม่ต่อเนื่อง
๒. งบประมาณมีน้อยเมื่อเทียบกับภารกิจ
๓. ขาดเครื่องมือ อุปกรณ์ และเครื่องจักร
๔. สภาพถนนในบางแห่งไม่เหมาะสม
๕. อาสาสมัครยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง
๖. ประชาชนยังไม่มี ความตระหนักในด้านความปลอดภัยและการมีวินัยจราจร

๒.๓ สภาวะแวดล้อมภายนอกในประเด็นโอกาส (Opportunity : O)

๑. ภาครัฐให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง และจริงจัง
๒. ได้รับการสนับสนุนการดำเนินงานจากภาคเอกชน
๓. มีการประชาสัมพันธ์ในสื่อต่างๆ จากส่วนกลางที่ได้รับความสนใจจากภาครัฐ
๔. มีระบบเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ และทันสมัย ทั้งด้านการสื่อสารและการปฏิบัติการ
๕. มีการปรับปรุง วิวัฒนาการ และคิดค้นนวัตกรรมใหม่ๆ ในด้านความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง

๒.๔ สภาวะแวดล้อมภายนอกในประเด็นอุปสรรค (Threat : T)

๑. พฤติกรรมของประชาชนที่ขาดจิตสำนึก ขาดวินัยและไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย
๒. การเพิ่มปริมาณของประชากรและรถเพิ่มมากขึ้นทุกปี
๓. งบประมาณที่นำมาสนับสนุนไม่เพียงพอและไม่ต่อเนื่อง
๔. การทำงานของบุคลากรภาครัฐในการปฏิบัติงานแบบบูรณาการขาดความต่อเนื่อง
๕. การให้ความสำคัญของแผนงานโครงการ และกิจกรรมเกี่ยวกับด้านความปลอดภัยทางถนนของแต่ละหน่วยงานยังมีน้อย
๖. สังคม วัฒนธรรม และค่านิยมที่ไม่ให้ความสำคัญกับความปลอดภัย

๓. หน่วยงานที่ร่วมดำเนินการ

จากการศึกษาการจัดทำแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาคอขวดอุบัติเหตุทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง ได้กำหนดแผนในการแก้ไขปัญหามาตลอดทั้งในภาวะปกติและช่วงเทศกาล การประสานความร่วมมือของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน มูลนิธิ อาสาสมัครต่างๆ โดยมีหน่วยงานที่ได้บูรณาการในการปฏิบัติ ดังนี้

๑. สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยลำทับ
๒. สถานีตำรวจภูธรลำทับ
๓. สำนักงานสาธารณสุขอำเภอลำทับ
๔. โรงพยาบาลลำทับ
๕. อำเภอลำทับ
๖. มูลนิธิ อาสาสมัคร ทุกแห่ง ในอำเภอลำทับ

๔. ปัจจัยความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องในการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง

๑. ปัจจัยเสี่ยงที่เอื้อต่อการเกิดอุบัติเหตุทางถนน จำแนกออกเป็น ๔ ปัจจัย ดังนี้

๑.๑ ความสามารถในการขับขี่ยานพาหนะลดลงจากการดื่มของมึนเมาหรือการใช้สารเสพติดทำให้มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุสูงกว่าผู้ขับขี่ที่ปฏิบัติตามกฎจราจร เนื่องจากไม่สามารถครองสติและบังคับยานยนต์ได้ทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย

๑.๒ สภาพร่างกายไม่พร้อมในการควบคุมรถเนื่องจากมีสภาพร่างกายอ่อนเพลียจากการขับรถเป็นเวลานานและการพักผ่อนไม่เพียงพอมีโอกาสหลับในหรือการตัดสินใจของผู้ขับขี่ช้าลง

๑.๓ ผู้ขับขี่และผู้โดยสารยานพาหนะมีพฤติกรรมเสี่ยงในการใช้รถใช้ถนนและโดยเฉพาะอย่างยิ่งขับขี่รถในขณะเมาสุรา ไม่มีใบอนุญาตขับขี่ ขับรถเร็วเกินอัตราที่กฎหมายกำหนด ขับขี่รถโดยขาดทักษะและความชำนาญ การไม่สวมหมวกนิรภัย ไม่คาดเข็มขัดนิรภัย และไม่ปฏิบัติตามกฎจราจรเกี่ยวกับสัญญาณไฟจราจรป้ายจราจรและเครื่องหมายจราจรต่างๆ

๑.๔ ความประมาทเลินเล่อ ขาดวินัยของผู้ขับขี่ยานพาหนะและใช้เส้นทาง

๒. ปัจจัยด้านรถ/ยานพาหนะ

๒.๑ ขาดความพร้อมด้านอุปกรณ์พื้นฐานในยานยนต์ คือ ความสมบูรณ์ของอุปกรณ์ยานพาหนะที่พร้อมใช้งานได้อย่างเหมาะสม

๒.๒ ขาดความพร้อมด้านอุปกรณ์ความปลอดภัย คือ อุปกรณ์ที่ช่วยป้องกันหรือลดความรุนแรงในขณะเกิดอุบัติเหตุลงเพื่อความปลอดภัยของผู้ขับขี่และผู้โดยสาร

๒.๓ การปรับแต่งสภาพยานพาหนะ คือ ยานพาหนะที่มีความดัดแปลงสภาพและใช้งานผิดประเภทส่งผลต่อประสิทธิภาพและมาตรฐานความปลอดภัยของยานพาหนะอันอาจส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุได้

๒.๔ การบรรทุกที่ไม่ปลอดภัย คือ ยานพาหนะมีการบรรทุกน้ำหนักมากเกินไป การบรรทุกสูงเกิน การบรรทุกวัสดุที่ยื่นยาวเกินอัตราที่กฎหมายกำหนดซึ่งอาจส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุได้

๓. ปัจจัยด้านถนนและสิ่งแวดล้อม

๓.๑ ไม่มีอุปกรณ์ควบคุมการจราจร เช่น ไม่มีเครื่องหมายจราจร ไม่มีป้ายจราจร ไม่มีสัญญาณไฟจราจร หรือทัศนวิสัยการมองเห็นได้ไม่ชัดเจน

๓.๒ ลักษณะทางกายภาพของถนนไม่สมบูรณ์ เช่น มีการก่อสร้างถนนใหม่ การซ่อมแซมถนนเดิมที่ชำรุดยังไม่เสร็จเรียบร้อย มีสิ่งกีดขวางการจราจร ถนนที่เป็นดินถูกน้ำกัดเซาะ ถนนเป็นหลุมบ่อหรือมีสภาพไม่เรียบขรุขระ

๓.๓ ไฟฟ้าส่องสว่างเพื่อแสงสว่างแก่ผู้ขับขี่ในเวลากลางคืนชำรุดและ/หรือแสงสว่างไม่พอเพียงสำหรับการมองเห็นคนหรือสัตว์เมื่อเดินข้ามถนน

๓.๔ อุปสรรคทางธรรมชาติ ลักษณะภูมิอากาศ ทัศนวิสัยไม่ดีทำให้ผู้ขับขี่มีขีดความสามารถลดลงและอาจส่งผลให้มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุได้

๓.๕ สิ่งกีดขวางตกล้นบนช่องทางจราจรส่งผลให้มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุได้

๔. ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ

๔.๑ นโยบายและแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่ผ่านมาไม่มีความชัดเจนทั้งในด้านงบประมาณและเป้าหมายในการดำเนินการซึ่งขาดความต่อเนื่อง ขึ้นอยู่กับผู้บริหารซึ่งจะกำหนดในแต่ละช่วงเวลาของการดำเนินงาน

๔.๒ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายนอกดำเนินการด้านแก้ไขปัญหาทางถนนในบริบทและหน้าที่หน่วยงานรับผิดชอบเท่านั้นทำให้แก้ไขปัญหาคือเฉพาะทางไม่ครอบคลุม

๔.๓ องค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง ไม่ได้จัดตั้งงบประมาณสนับสนุนดำเนินการด้านการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนได้ครบถ้วน (ตั้งงบประมาณเฉพาะเทศกาลปีใหม่และเทศกาลสงกรานต์) และไม่มียกงบประมาณและบุคลากรไม่เพียงพอ

๕. สถิติการเกิดอุบัติเหตุองค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง

๕.๒ ข้อมูลการเกิดอุบัติเหตุ ผู้บาดเจ็บ และเสียชีวิต ปี ๒๕๖๓

- จำนวนครั้งที่เกิดอุบัติเหตุ จำนวน ๓ ครั้ง
- จำนวนผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุ จำนวน ๐ คน (บาดเจ็บธรรมดา)
- จำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุ จำนวน ๐ ราย

๕.๓ ข้อมูลการเกิดอุบัติเหตุ ผู้บาดเจ็บ และเสียชีวิต ปี ๒๕๖๔

- จำนวนครั้งที่เกิดอุบัติเหตุ จำนวน ๓ ครั้ง
- จำนวนผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุ จำนวน ๓ คน (บาดเจ็บธรรมดา)
- จำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุ จำนวน ๐ ราย

(ข้อมูลจากองค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง)

๖. ข้อเสนอแนะทางในการจัดการปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ

องค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง วางแนวทางในการจัดการปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ ที่เกิดจากผู้ขับขี่เกิดจากยานพาหนะ พฤติกรรมในการขับขี่ และการไม่ปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด โดยจะต้องควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุ คือ

๖.๑ การใช้ความเร็วสูงในการขับขี่ มีความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดอุบัติเหตุเพิ่มสูงขึ้นเมื่อเทียบกับการขับขี่ด้วยความเร็วปกติ และเมื่อยามที่ผู้ขับขี่ต้องใช้เส้นทางที่ไม่คุ้นเคยแล้วละก็ การใช้ความเร็วสูงก็จะยิ่งเสี่ยงมากขึ้น แต่หลายๆ คน ในความรีบเร่งก็มีความจำเป็นที่จะต้องทำความเร็ว หนึ่งในวิธีที่จะช่วยให้เราไม่ต้องขับขี่ด้วยความเร็วก็คือการเผื่อเวลาเดินทาง และศึกษาเส้นทางก่อนออกเดินทางเสมอ

๖.๒ ความไม่พร้อมของผู้ขับขี่ อาการง่วงนอน ความเครียด อาการเมินเมาต่างๆ สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่ทำให้ความสามารถในการขับขี่ลดน้อยลง

๖.๓ ไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร ป้ายเตือน ป้ายห้าม ข้อกำหนดต่างๆ บนท้องถนน ล้วนแล้วแต่มีความสำคัญยิ่ง ผู้ขับขี่ทุกคนจึงต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด เพราะจะก่อให้เกิดอุบัติเหตุร้ายแรงได้ทั้งตัวผู้ขับขี่เองและผู้ร่วมขับขี่บนท้องถนนคนอื่นด้วย

๖.๔ ความไม่พร้อมของยานพาหนะ อีกปัจจัยที่มีความสำคัญไม่แพ้กัน หากเมื่อคนพร้อม แต่รถไม่พร้อมแล้วก็อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้ ดังนั้นควรหมั่นตรวจเช็คสภาพรถให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ และคอยสังเกตถึงความผิดปกติที่อาจจะเกิดขึ้นได้แม้จะเป็นรถใหม่ก็ตาม และสำหรับรถที่มีอายุอานามมากแล้ว ก็ควรตรวจเช็คให้ละเอียดยิ่งขึ้น

๖.๕ สิ่งแวดล้อมและทัศนวิสัยไม่ดี โดยเฉพาะในช่วงที่มีฝนตก ถนนลื่น ผู้ขับขี่จะต้องเพิ่มความระมัดระวังให้มากยิ่งขึ้น และถนนที่สองข้างทางมีสิ่งกีดขวางไม่สามารถมองเห็นในระยะไกล หน่วยงานที่รับผิดชอบและประชาชนในพื้นที่ จะต้องช่วยกันดูแลและบำรุงรักษาไม่ให้บดบังทัศนวิสัยในการมองเห็น

๗. ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรค

๗.๑ ด้านพฤติกรรมเสี่ยง

- การประชาสัมพันธ์ที่เข้าถึงระดับพื้นที่ ในการลด ละ เลิกพฤติกรรมเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ
- สร้างการเรียนรู้กฎหมาย กฎจราจร และการใช้รถใช้ถนนที่ถูกต้องมีความปลอดภัย

๗.๒ ด้านเครื่องมือและการรักษาเส้นทางคมนาคม

- จัดทำอุปกรณ์ เครื่องมือให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงานของทุกภาคส่วน
- ดูแลรักษา แก้ไข ปรับปรุง สภาพถนน สัญญาณไฟ เครื่องหมาย และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ให้อยู่ในสภาพที่มีความปลอดภัยต่อการจราจรซึ่งต้องร่วมมือกันทั้งรัฐบาลและประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนน

๗.๓ ยานพาหนะไม่ปลอดภัย

- เพิ่มมาตรการในการตรวจสอบยานพาหนะก่อนมีการต่อทะเบียน ชำระภาษีประจำปี
- จัดตั้งจุดบริการตรวจสอบยานพาหนะก่อนการเดินทางในเส้นทางสายหลักทุกเส้นทาง
- สร้างวินัยในการใช้รถอย่างปลอดภัย ก่อนใช้ยานพาหนะ ต้องตรวจสอบสภาพรถให้เรียบร้อย

๗.๔ กฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย

- มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มข้น ต่อเนื่องตลอดทั้งปี

๘. ข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาแบบยั่งยืน

๘.๑ จัดการเรื่องอุบัติเหตุให้เป็นวาระแห่งจังหวัด ในการแก้ปัญหา โดยเฉพาะจากพฤติกรรมของคน

๘.๒ กระทรวงศึกษาธิการควรจัดวิชา เรื่องการจัดการภัยพิบัติและอุบัติเหตุเป็นหลักสูตรของสถานศึกษาในทุกๆระดับชั้น

๘.๓ ให้มีการจัดการภายใต้แนวความคิด ๑ ตำบล ๑ ศูนย์จัดการภัยพิบัติและอุบัติเหตุ

บทที่ ๔

วิเคราะห์ปัญหาอุบัติเหตุทางถนนขององค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง

ปัญหา อุปสรรค การดำเนินการตามแผนแม่บทการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนจังหวัดกระบี่ ที่ผ่านมามีการดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนขององค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง รับผิดชอบจาก อำเภอลำทับและจังหวัดกระบี่ จำนวนผู้เสียชีวิต จำนวนครั้งของการเกิดอุบัติเหตุ และจำนวนผู้บาดเจ็บ มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง สืบเนื่องจากการดำเนินการบูรณาการการจัดเก็บข้อมูลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง อำเภอลำทับ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ข้อมูล ๓ ฐาน) โดยบูรณาการข้อมูลจากโรงพยาบาลลำทับ สาธารณสุขอำเภอลำทับ สถานีตำรวจภูธรลำทับ และมูลนิธิต่างๆ ตามที่คณะกรรมการได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๖ เห็นชอบให้ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน ร่วมกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ปรับปรุงข้อมูลให้เปรียบเทียบได้ในระดับนานาชาติ และสามารถนำข้อมูลสถิติอุบัติเหตุทางถนนมาวิเคราะห์ เพื่อปรับปรุงแก้ไข พัฒนาแนวทางการดำเนินงานป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนทั้งในช่วงปกติ และเทศกาลอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๓ ที่กำหนดให้ช่วงปี ๒๕๕๔-๒๕๖๓ เป็นทศวรรษแห่ง ความปลอดภัยทางถนน

๑. สาเหตุและพฤติกรรมเสี่ยง

๑.๑ ดานคน สาเหตุที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุ ไตแก

- ไม่สวมหมวกนิรภัย
- ขับรถเร็วเกินกำหนด
- ตัดหน้ากระชั้นชิด
- ไม่มีใบอนุญาตขับขี่
- เมาสุรา
- มอเตอร์ไซค์/รถจักรยานยนต์ ไม่ปลอดภัย
- ไมคาดเข็มขัดนิรภัย
- หลับใน / ง่วงนอน
- แข่งรถผิดกฎหมาย
- ฝ่าฝืนเครื่องหมายจราจร / ขาดวินัยไม่ปฏิบัติตามกฎหมายจราจร
- ขับรถย้อนศร
- ไซโทรศัพทเคลื่อนที่ในขณะที่ขับรถ
- อื่น ๆ เช่น ตาบอดสี คนชรา ผู้ป่วยต่าง ๆ ไม่มีความชำนาญ ขาดทักษะ ปัญหาสุขภาพ

๑.๒ ดานยานพาหนะ

- ยานพาหนะที่ทำให้เกิดการบาดเจ็บและเสียชีวิตมากที่สุด คือ รถจักรยานยนต์
- บรรทุกเกินอัตรา / บรรทุกไม่ปลอดภัย
- อุปกรณ์ด้านความปลอดภัย (เข็มขัดนิรภัย หมวกนิรภัย)
- รถไม่มีอุปกรณ์มาตรฐาน หรือมีการดัดแปลงผิดไปจากมาตรฐานที่กำหนด
- อุปกรณ์พื้นฐานในการเดินรถ (ไฟหน้า ไฟหลัง ระบบเบรก) ชำรุด
- อุปกรณ์อื่น ๆ ชำรุด

๑.๓ ดานถนน

ถนนที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุส่วนใหญ่จะเป็นถนนสายหลักแต่กรณีที่เป็นช่วงเทศกาลสำคัญ เช่น เทศกาลปีใหม่ เทศกาลสงกรานต์ ฯลฯ อุบัติเหตุส่วนใหญ่จะเกิดบนถนนสายรอง เนื่องจากถนนส่วนใหญ่เป็นถนนสายรอง ซึ่งไม่มีอุปกรณ์ควบคุมการจราจร ไฟฟ้าส่องสว่างไม่เพียงพอ ลักษณะทางกายภาพของถนนไม่สมบูรณ์ ผิวถนนเป็นหลุมเป็นบ่อ

๑.๔ สภาพแวดล้อม

สภาพแวดล้อมก็เป็นปัญหาและปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง อย่างเช่น ไฟฟ้าส่องสว่างชำรุดและไม่เพียงพอ อุปสรรคทางธรรมชาติ และลักษณะภูมิอากาศ สิ่งกีดขวางตกหล่นบนช่องทางจราจร เช่น สัตว์เลี้ยง

๒. ขอบเขตความรุนแรงของปัญหา

๒.๑ สาเหตุสำคัญของการเกิดอุบัติเหตุ เรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้

อันดับหนึ่ง	ขับรถเร็วเกินกำหนด
อันดับสอง	เมาสุรา
อันดับสาม	ตัดหน้ากระชั้นชิด
อันดับสี่	มอเตอร์ไซค์/รถจักรยานยนต์ ไม่ปลอดภัย
อันดับห้า	ทัศนวิสัยไม่ดี
อันดับหก	มีสิ่งกีดขวางบนถนน

๒.๒ ยานพาหนะที่เกิดอุบัติเหตุมากที่สุด เรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้

อันดับหนึ่ง	รถจักรยานยนต์
อันดับสอง	รถปิคอัพ
อันดับสาม	รถเก๋ง
อันดับสี่	รถตุ๊ก
อันดับห้า	รถบรรทุก (๖ ล้อขึ้นไป)

๒.๓ สาเหตุและพฤติกรรมเสี่ยงของการเกิดอุบัติเหตุ

๑. ขับรถเร็ว
๒. ไม่สวมหมวกนิรภัย
๓. เมาสุรา
๔. ขับรถประมาท (แข่งในที่คับขัน/เฉี่ยวชน/ตัดหน้ากระชั้นชิด)
๕. หลับใน
๖. ขับรถไม่เปิดสัญญาณไฟ ไม่ใช้แสงสว่างตามกำหนด
๗. ขับรถไม่ชำนาญ/ไม่เป็น
๘. เสพสารออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

- สาเหตุจากสภาพรถ ได้แก่ สภาพรถและอุปกรณ์ประกอบบกพร่องไม่สมบูรณ์
- สาเหตุทัศนวิสัยไม่ดี ได้แก่ ฝนตกถนนลื่น, แสงสว่างไม่เพียงพอ, สภาพผิวจราจรเป็นหลุม เป็นบ่อ ถนนที่เกิดอุบัติเหตุสูงสุด (ทั่วประเทศ) คือถนนสายหลัก สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง ถนนที่เกิด

อุบัติเหตุขวงเทศกาลตาง ๆ สวณใหญจะเปนถนนสายรองขององคการบริหารสวนจังหวัดกระบี่ กรมทางหลวง ถนนเป็นหลุมเป็นบ่อซึ่งไม่ดำเนินการซ่อมแซม และถนนในความรับผิดชอบขององคการบริหารสวนตำบลดินแดง จะเป็นถนนดินฝนตกชะล้างหน้าดินเป็นหลุมเป็นบ่อ บางส่วนเป็นถนนบนที่ราบสูงน้ำชะล้างทำให้ถนนเป็นร่องหลุม บ่อ ไม่เรียบ ขรุขระ เป็นอุปสรรคในการจราจร องคการบริหารสวนตำบลดินแดง มีงบประมาณไม่เพียงพอในการทำถนนคอนกรีต ต้องทยอยทำตามงบประมาณที่ได้รับหรือที่มี

๓. ยุทธศาสตร์การดำเนินงาน

ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนทั้งในระยะสั้น และระยะยาว ภายใต้การดำเนินงานยุทธศาสตร์ ๕ ด้าน คือ

๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านการบังคับใช้กฎหมาย

ปัญหา / อุปสรรค

๑. ประชาชนยังขาดจิตสำนึกในการปฏิบัติตามมาตรการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง โดยเฉพาะมาตรการ ๑ร. ๒ส. ๓ข. ๔ม. (๑๐ รสขม) คือ ใช้ความเร็วเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด ขับรถย้อนศร ฝ่าฝืนสัญญาณจราจร ไม่คาดเข็มขัดนิรภัย ไม่มีใบขับขี่ แชนจ์ในที่คับขัน เมาสุรา ไม่สวมหมวกนิรภัย มอเตอร์ไซด์ไม่ปลอดภัย และใช้โทรศัพท์มือถือขณะขับรถ

๒. มาตรการในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ไม่มีความสม่ำเสมอ

๓. ธรรมเนียมในการปฏิบัติตามกฎหมายจราจรของประชาชนในพื้นที่มีความแตกต่างกัน

๔. กำลังเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ ขาดแคลนงบประมาณ และอุปกรณ์ต่าง ๆ

ไม่เพียงพอ เช่น เครื่องตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ กรวยยาง ไฟกระพริบ ฯลฯ

แนวทางแก้ไข

๑. ควรเข้มงวดในการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง ไม่เลือกปฏิบัติ ทั้งช่วงปกติและขวงเทศกาลสำคัญต่าง ๆ

๒. ควรจัดประชุมชี้แจงเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานให้ดำเนินการด้วยความสม่ำเสมอ มีความเสมอภาคทั่วถึงไปในทิศทางเดียวกัน

๓. ต้องมีการประชาสัมพันธ์ กวดขันสร้างจิตสำนึก ให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมายใหม่มากขึ้น ในทุกพื้นที่ขององคการบริหารสวนตำบลดินแดง

๔. สนับสนุนกำลังคน งบประมาณ และอุปกรณ์สำหรับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอ

๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านวิศวกรรมจราจร

ปัญหา / อุปสรรค

๑. การติดตั้งป้ายโฆษณา และต้นไม้ปิดบังป้ายสัญญาณจราจรและปิดบังการมองเห็นทางแยก

๒. การรुक้าทางเท้า ผิวจราจร การประกอบกิจกรรมต่างๆ ในเขตทางและพื้นที่ปลอดภัย ในเขตทางในลักษณะของการกีดขวางการจราจรหรือบดบังทัศนวิสัยในการขับขี่

๓. การก่อสร้างแก้ไขปัญหาคุดเสีียงบนถนน ตามทางแยก ทางโค้ง และจุดอันตราย

แนวทางแก้ไข

๑. ควรแต่งตั้งคณะกรรมการระดับอำเภอ จังหวัด หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ออกสำรวจเส้นทางถนนและสภาพถนนที่มีการจราจรหนาแน่น เป็นจุดเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ ป้ายโฆษณา ต้นไม้ ที่เป็นจุดอันตราย และส่งผลการสำรวจให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการแก้ไขปรับปรุงในจุดนั้น ๆ

๒. ให้มีการบังคับใช้กฎหมาย ระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการใช้ประโยชน์พื้นที่ในเขตทางอย่างเคร่งครัด เข้มงวด เสมอภาคทุกพื้นที่

๓.๓ ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา วัฒนธรรม และการมีส่วนร่วม

ปัญหา / อุปสรรค

๑. ประชาชนขาดจิตสำนึกและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามกฎจราจร
๒. การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ยังไม่ทั่วถึงไม่สามารถดำเนินการได้ครอบคลุมทุกพื้นที่
๓. ขาดงบประมาณในการประชาสัมพันธ์

แนวทางแก้ไข

๑. การสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการรณรงค์ป้องกันและลดอุบัติเหตุโดยการบรรจุเนื้อหาในหลักสูตรการเรียนการสอนในระบบโรงเรียนสำหรับนักเรียนตั้งแต่ภาคบังคับจนถึงระดับอุดมศึกษาและการศึกษานอกระบบ (กศน.)
๒. รณรงค์ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ ทุกรูปแบบ ทั้งวิทยุโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ตลอดทั้งปอย่างต่อเนื่อง
๓. บูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างแนวร่วมในการให้ความรู้และประชาสัมพันธ์แนวทางการรณรงค์ป้องกันและลดอุบัติเหตุ เพื่อใหม่ความเป็นเอกภาพของการดำเนินการ
๔. กำหนดกลุ่มเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดอุบัติเหตุเป็นกลุ่มเป้าหมายในการรณรงค์ให้ความรู้ความเข้าใจ
๕. รณรงค์สร้างจิตสำนึกให้กับเยาวชน ให้ทราบ และตระหนักถึงผลกระทบจาก อุบัติเหตุ รวมถึงผลกระทบที่จะตามมาในระยะยาว

๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการบริการด้านการแพทย์ฉุกเฉิน

ปัญหา / อุปสรรค

๑. บุคลากรไม่เพียงพอในการดำเนินงาน
๒. วัสดุอุปกรณ์ ยานพาหนะ และอุปกรณ์ช่วยชีวิต / กู้ชีพ / กู้ภัย มีไม่เพียงพอสำหรับการดำเนินงาน

แนวทางแก้ไข

๑. ดานบุคลากรให้เพิ่มศักยภาพบุคลากร พร้อมออกปฏิบัติการทางการแพทย์ฉุกเฉิน และให้มีบุคลากรที่ผ่านการฝึกอบรมการปฐมพยาบาล และการเคลื่อนย้ายผู้ป่วยพร้อมอุปกรณ์การช่วยเหลือพื้นฐานของ อปต. เทศบาล มูลนิธิ
๒. ควรเพิ่มงบประมาณในการจัดการวัสดุอุปกรณ์ ยานพาหนะ และอุปกรณ์ช่วยชีวิตไว้ให้เพียงพอสำหรับการดำเนินงาน

๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการติดตามและประเมินผล

ปัญหา / อุปสรรค

๑. เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการนำส่งข้อมูลผ่านระบบคอมพิวเตอร์
๒. ปัญหาด้านระบบเทคโนโลยีทั้งระบบ, อุปกรณ์ ICT ของหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านข้อมูลขาดของไม่สามารถใช้งานได้ในขณะนั้น

๓. ไม่สามารถประสานงานกับเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ในกรณีที่ต้องการข้อมูลเร่งด่วน

๔. ขาดการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

แนวทางการแก้ไข

๑. ใ้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ได้รับผิดชอบดำเนินการจัดทำข้อมูล และประสานข้อมูลให้อยู่ประจำสถานที่ที่รายงานข้อมูล และตรวจสอบข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน

๒. ให้มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่สามารถเชื่อมโยง Internet และสามารถใช้ในการรายงานข้อมูลได้

๔. บทวิเคราะห์และขอเสนอแนะ

๔.๑ ตามกรอบยุทธศาสตร์ ๕ ด้าน (๕ Es)

๑. ไซกัลโกของศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนระดับจังหวัด อำเภอนในการกำกับควบคุมดูแลการดำเนินการแก้ไขปัญหาคอขวดอุบัติเหตุทางถนนอย่างยั่งยืน

๒. จัดทำแผนแม่บทประจำปี ภายใต้ยุทธศาสตร์หลัก ๕ ด้าน (ยุทธศาสตร์ ๕ Es) โดยให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพพื้นที่

๓. เพิ่มบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานศึกษา อาสาสมัคร รวมทั้งองค์กรภาคประชาชน ให้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาคอขวดอุบัติเหตุในเขตพื้นที่รับผิดชอบ

๔. ให้เพิ่มความเข้มงวดและกวดขัน ตามมาตรการ ๑๐ รสขม (๑ร.๒ส.๓ข.๔ม.) โดยการตั้งด่านตรวจการตระเวน ตรวจ เพื่อเป็นการป้องปราม และควบคุมการเกิดอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้น

๕. มาตรการควบคุม เพื่อลดการเกิดอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์ โดยการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ ความเข้าใจเรื่องพฤติกรรมอันตรายจากการขับขี่รถจักรยานยนต์ และหมวกนิรภัยที่ถูกต้อง

๖. จัดตั้งจุดตรวจ จุดสกัด อย่างเป็นระบบ มีความคล่องตัวและอ่อนตัวสูง รวมถึงจัดชุดปฏิบัติการเนตรตรวจจับผู้ขับขี่เร็ว หรือนาหวาดเสียว โดยเฉพาะเส้นทางที่กำหนดไว้ตามสภาพ

๔.๒ ตามกรอบ ๕ เสาหลัก ทศวรรษความปลอดภัยทางถนน

๕ เสาหลัก กรอบระดับชาติ



การดำเนินการตามกรอบ ๕ เสาหลัก ทศวรรษความปลอดภัยทางถนน มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง กำหนดหน่วยงานรับผิดชอบในแต่ละเสาหลักอย่างชัดเจน เพื่อให้เป็นไปตามกรอบและหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

๑. การบริหารจัดการความปลอดภัยทางถนน (Road Safety Management)
 - ก. กำหนดหน่วยงานรับผิดชอบ
 - ข. พัฒนาแผนยุทธศาสตร์
 - ค. วางเป้าหมายระยะยาว
 - ง. จัดหางบประมาณ
 - จ. สนับสนุนระบบข้อมูล ติดตาม ประเมินผล
๒. ถนนและการสัญจรอย่างปลอดภัยยิ่งขึ้น (Safer Roads and Mobility)
 - ก. ส่งเสริมหน่วยงานจัดการถนน ทางผังเมือง
 - ข. จัดระบบผังเมือง ถนน การใช้ที่ดิน ตอบสนองความต้องการ
 - ค. ส่งเสริมสภาพการใช้ถนนปลอดภัย บำรุงรักษา
 - ง. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการสัญจรใหม่
 - จ. พัฒนาศักยภาพ และการถ่ายทอดความรู้
 - ฉ. ส่งเสริมการวิจัย ถนน สัญจร ที่ปลอดภัย
๓. ยานพาหนะที่ปลอดภัยยิ่งขึ้น (Safer Vehicles)
 - ก. ประกาศใช้มาตรฐานยานพาหนะที่ปลอดภัย
 - ข. ประเมินความปลอดภัยรถยนต์รุ่นใหม่
 - ค. เข้มขันนิรภัย
 - ง. ใช้เทคโนโลยีใหม่ เช่น ESC ,ABS
 - จ. ส่งเสริมรถที่มีมาตรฐานดี กีดกันรถคุณภาพต่ำ
 - ฉ. ดูแลคนเดินเท้า วิจัยการลดความสูญเสีย
 - ช. ส่งเสริมหน่วยงานใช้ยานพาหนะปลอดภัย ดูแลผู้โดยสาร
๔. การใช้รถใช้ถนนที่ปลอดภัยยิ่งขึ้น (Safer Road Users)
 - ก. สร้างความตระหนัก เปลี่ยนทัศนคติ
 - ข. ควบคุมความเร็ว
 - ค. ดื่มไม่ขับ
 - ง. หมวกนิรภัย
 - จ. เข้มขันนิรภัย รวมถึงเด็ก
 - ฉ. ระบบขนส่งซีวอนามัย ความปลอดภัย รวมทั้งการขนส่งสินค้าและโดยสาร
 - ช. มาตรฐานใบอนุญาตขับขี่
๕. การดูแลหลังการเกิดเหตุ (Post-Crash Reponse)
 - ก. ระบบดูแล ช่วยเหลือ ผู้ประสบภัยก่อนถึงโรงพยาบาล
 - ข. พัฒนาระบบศูนย์วิกฤตบำบัดและอุบัติเหตุ
 - ค. ระบบฟื้นฟูสภาพร่างกาย จิตใจ
 - ง. ส่งเสริมระบบประกันภัย รับผิดชอบต่อค่ารักษา

- จ. เตรียมรองรับ AEC
- ฉ. ส่งเสริมกลไกสอบสวนสาเหตุ
- ช. ส่งเสริมการจ้างงานผู้พิการจากอุบัติเหตุ
- ซ. วิจัย พัฒนา การจัดการหลังอุบัติเหตุ

โดยจังหวัดนครศรีธรรมราช มีเป้าหมายลดอัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน ๙.๓๒ คนต่อประชากรหนึ่งแสนคนในปี ๒๕๗๐ และถือเป็นวาระแห่งชาติที่ต้องดำเนินการให้เข้มข้นในทุกพื้นที่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

๔.๓ ปัจจัยสนับสนุนต่อการดำเนินงาน :

๑. กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หน่วยงานภาคีเครือข่ายลดอุบัติเหตุทางถนน สนับสนุนเอกสารแผ่นพับ โปสเตอร์ และสื่อต่างๆในการประชาสัมพันธ์ ให้จังหวัด และส่งมาให้ก่อน ๑ เดือน

๒. มาตรการทั่วไป ๕ มาตรการ และมาตรการเน้นหนัก ๖ ข้อ

๒.๑ มาตรการทั่วไป ๕ มาตรการ

- มาตรการด้านการบริหารจัดการ
- มาตรการด้านถนนและการสัญจร อย่างปลอดภัย
- มาตรการด้านยานพาหนะ ที่ปลอดภัย
- มาตรการด้านผู้ใช้รถใช้ถนน อย่างปลอดภัย
- มาตรการด้านการตอบสนองหลังเกิดอุบัติเหตุ

๒.๒ มาตรการเน้นหนัก ๖ ข้อ

- มาตรการด้านการบริหารจัดการ
- มาตรการด้านการบังคับใช้กฎหมาย
- มาตรการด้านสังคม
- มาตรการด้านวิศวกรรมจราจร
- มาตรการด้านการประชาสัมพันธ์
- มาตรการด้านการบริการทางการแพทย์ฉุกเฉิน

๓. ได้รับความร่วมมือ และข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ขนส่งจังหวัด ทางหลวงชนบท แขวงทางหลวง สาธารณสุขจังหวัด ปกครองจังหวัด โรงพยาบาล ตำรวจ สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยจังหวัดนครศรีธรรมราช บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด มูลนิธิ ภาคเอกชน ในพื้นที่

๔. ด้านวิศวกรรมจราจร ได้ขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น แขวงทางหลวงชนบท องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปรับปรุงจุดเสี่ยง ฝัวจจราจร ติดป้ายเตือน ติดสัญญาณ ไฟกระพริบเพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ

๕. ผู้บริหารของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้บริหารของจังหวัดค่อนข้างให้ความสำคัญกับการป้องกันและลดอุบัติเหตุจราจรทางบก

๔.๔ อุปสรรคต่อการดำเนินงาน :

๑. จำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นรวมทั้งประชากรแฝง และปริมาณการจดทะเบียนรถใหม่เพิ่มขึ้นทุกปี เป็นสาเหตุหนึ่งของการเพิ่มสถิติจำนวนคดีอุบัติเหตุจราจรทางบก

๒. ประชาชนบางส่วนฝ่าฝืนกฎจราจร เช่น การไม่สวมหมวกนิรภัย ไม่คาดเข็มขัดนิรภัย ขับขี่จักรยานยนต์สวนทางเดินรถ ขับขี่ขณะเมาสุรา ฯลฯ
๓. อัตราค่าจ้างของเจ้าหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องมีจำนวนไม่เพียงพอ
๔. มีการโยกย้ายบุคลากรที่รับผิดชอบรวมทั้งผู้บริหารระดับจังหวัดบ่อยครั้ง
๕. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมักให้ความสำคัญกับการดำเนินงานป้องกันและลดอุบัติเหตุจากรถทางบก โดยเฉพาะช่วงเทศกาลเท่านั้น ไม่ได้เน้นหนักในดำเนินการตลอดทั้งปี
๖. การป้องกันและลดอุบัติเหตุจากรถทางบก ยังขาดการเชื่อมโยงการบูรณาการในระดับอำเภอ และระดับท้องถิ่น

๔.๕ ข้อเสนอแนะการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง

๑. งานด้านการป้องกันอุบัติเหตุทางถนนเป็นงานระดับชาติที่ควรมีการสนับสนุนจากหน่วยงาน และมีโครงการประสานเครือข่ายจากภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคม
๒. การรณรงค์ปลูกจิตสำนึกให้กับประชาชนและเยาวชน โดยเฉพาะควรเน้นหนักในสถานศึกษา
๓. การกระตุ้นให้เกิดปัจจัยสำเร็จในการปฏิบัติงานด้านต่างๆ เช่น การบังคับใช้กฎหมาย วิศวกรรมจราจร หรือนวัตกรรมใหม่ ๆ
๔. รวมบูรณาการแนวทางการทำงานร่วมกันของเสาหลักทุกเสาทั้ง ๕ เสา โดยมีประเด็นสำคัญของรัฐบาล ที่นำมาขับเคลื่อนตาม “ทศวรรษความปลอดภัยทางถนน ดังนี้
 - การสวมหมวกนิรภัย ๑๐๐%
 - การบังคับใช้ความเร็วที่ปลอดภัย
 - เมาแล้วขับ
 - สมรรถนะผู้ไรรถ ไชถนน (เช่น การออกใบอนุญาตขับรถที่มีคุณภาพ)
 - ยานพาหนะที่ได้มาตรฐานความปลอดภัย
 - การจัดการจุดเสี่ยง
 - ระบบการดูแลรักษา มีระบบการเฝ้าระวังและติดตามประเมินผล
 - พัฒนาระบบบริหารจัดการ (กลไกนโยบาย ตัวชี้วัดขอมูล ติดตาม-ประเมินผล วิจัย พัฒนาบุคลากร ฯลฯ)
๕. จัดทำเป็นวาระของจังหวัดที่ทุกฝ่ายต้องมีส่วนร่วมและให้ความสำคัญ เพื่อรับการเป็นประชาคมอาเซียน (AEC)
๖. ส่งเสริมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจัดเป็นนโยบายร่วมกันของสถาบัน/บรรจุ เข้าหลักสูตร ชั่วโมง การเรียนการสอน
๗. สร้างการรับรู้ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมตามนโยบายรัฐบาล/สวนกลางที่ต่อเนื่อง
๘. ส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ/อุบัติเหตุจากรถทางบก/ ดานสาธารณภัย ให้เกิดขึ้นกับตนเองและบุคคลรอบข้าง

บทที่ ๕

การขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่

ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง ได้ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนดแนวทางขับเคลื่อนการดำเนินงานป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยมุ่งเน้นการปฏิบัติงานในระดับพื้นที่โดยใช้กลไกศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัด (ศปถ.จ.) ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนอำเภอ (ศปถ.อ.) และศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง (ศปถ.อบต.ดินแดง) ในการขับเคลื่อนนโยบาย กรอบแนวคิด ยุทธศาสตร์ มาตรการ และแผนงานด้านความปลอดภัยทางถนน ไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่ให้เกิดผลเป็นรูปธรรม รวมทั้งสร้างการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน โดยได้กำหนดโครงการขับเคลื่อนกลไก ศปถ.จังหวัด ศปถ.อำเภอ สู่ ศปถ.อบต.ดินแดง เป็นประเด็นหลักในการขับเคลื่อน โดยมีแผนงานโครงการของหน่วยงานต่างๆ ที่มีภารกิจในระดับจังหวัด อำเภอ และท้องถิ่น

บทที่ ๖

การติดตามประเมินผล

การติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ สามารถดำเนินการได้ดังนี้

๑. ติดตาม ประเมินความสำเร็จของแผนปฏิบัติการจากเป้าหมายการเสียชีวิต (๓ ฐาน) จากอุบัติเหตุทางถนน

๒. ติดตาม ประเมินผลการขับเคลื่อนของศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัด, ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนระดับอำเภอ, ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง

๓. ติดตาม ประเมินผลจากแผนงาน/โครงการตามแผนปฏิบัติการของหน่วยงานภาคีเครือข่าย เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการประสานงาน และปรับปรุงแผนในระดับปฏิบัติการอย่างต่อเนื่อง

๔. สนับสนุนให้หน่วยงานมีการติดตาม ประเมินผลแผนงาน/โครงการของแต่ละหน่วยงาน และให้มีการรายงานความก้าวหน้าให้ผู้บริหารหน่วยงานได้รับทราบอย่างสม่ำเสมอ และมีการรายงานการขับเคลื่อนในคราวประชุมศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนอำเภอถ้าพรณรา ทุกเดือน

ภาคผนวก

ภาคผนวก

มาตรการแผนงาน เพื่อการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง พ.ศ.๒๕๖๕

แผนงาน	เป้าหมาย	กลยุทธ์/ทำอย่างไร	โครงการ/กิจกรรม	ระยะเวลา	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑. สร้างจิตสำนึก	๑.สร้างจิตสำนึกและวินัย การขับขี่ ตั้งแต่ครอบครัว ชุมชน สถานศึกษา	๑.สร้าง ำ ความตระหนักให้ เห็น ความสำคัญในการสวมหมวกนิรภัย เช่น มีการอบรมให้ความรู้ในเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ๒.ทำ MOU กับหน่วยงานราชการเอกชน ในการร่วมกันรณรงค์สวมหมวกนิรภัย เช่น อบรมให้ความรู้การขับขี่ปลอดภัย/ การกำหนดมาตรการองค์กร ๓. ตำรวจจะต้องมีมาตรการ ตั้งจุด ตรวจ ตั้งด่าน อย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอในการกวดขันวินัยจราจร ๔. มีการร่วมมือกันของภาคีเครือข่าย เช่น สถานศึกษา สถานีตำรวจ สำนักงานขนส่ง ฯลฯ ในการ ประสานงาน	- โครงการอบรมปลูกฝัง จิตสำนึกนักเรียนในการ ป้องกันและลดอุบัติเหตุ ทางถนน (โดยเริ่มตั้งแต่ ระดับอนุบาล)			๑. สนง.ปภ.จ.กบ ๒. สถานีตำรวจภูธรลำ ทับ ๓. อำเภอลำทับ ๔. ประชาสัมพันธ์ ๕. ขนส่งจังหวัด ๖. ศึกษาธิการจังหวัด ๗. ทุกส่วนราชการ ๘. ภาคเอกชน

แผนงาน	เป้าหมาย	กลยุทธ์/ทำอย่างไร	โครงการ/กิจกรรม	ระยะเวลา	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ
	๒. การรณรงค์สวมหมวกนิรภัย ๑๐๐% เริ่มจากส่วนราชการโรงเรียน สถานศึกษา	๑. มี การ รรณ รรณ ก์ ให้ เห็น ถึง ความสำคัญในการสวมหมวกนิรภัย โดยการให้ความรู้ให้แก่โรงเรียน ๒. การปลูกฝัง การปลูกจิตสำนึกในการสวมหมวกนิรภัย ๓. การประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ให้แก่โรงเรียนและสถานศึกษา ๔. การให้ความรู้ สอดแทรกในกิจกรรมการเรียนการสอน และกิจกรรมหน้าเสาธง ๕. มีการติดตามประเมินผล เช่น กิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติสถานศึกษา บุคคล นักเรียน ที่ดำเนินการตามกิจกรรมที่ได้สวมหมวกนิรภัย ๑๐๐ %	- โครงการรณรงค์และประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้ให้ประชาชนในพื้นที่			๑. ประชาสัมพันธ์จังหวัด ๒. อำเภอลำทับ ๓. ศึกษาธิการจังหวัด ๔. ทุกส่วนราชการ
๒. พัฒนาบุคลากร	๑. เตรียมบุคลากรประจำจุดตรวจ (กำลังพล ความรู้ทักษะ) อย่างน้อย ๑ จุด	๑. จัดทำคู่มือความรู้แก่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ ๒. จัดอบรมผู้ปฏิบัติหน้าที่ เพื่อเพิ่มทักษะความชำนาญในการปฏิบัติงาน	- โครงการจัดทำคู่มือปฏิบัติหน้าที่ประจำจุดตรวจ			

แผนงาน	เป้าหมาย	กลยุทธ์/ทำอย่างไร	โครงการ/กิจกรรม	ระยะเวลา	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ
	๒. กำหนดกลยุทธ์/วิธีการในการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ประจำจุดตรวจอย่างน้อย ๑ จุด	๑. อบรมให้ความรู้วิธีการปฏิบัติเจ้าหน้าที่ประจำจุดตรวจ ๒. ประสานตำรวจให้ความรู้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และร่วมประจำจุดตรวจ ๓. ไม่ตั้งจุดตรวจในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่ออุบัติเหตุ เช่น ทางโค้ง ฯลฯ	- โครงการอบรมให้ความรู้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานประจำจุดตรวจ			๑. อำเภอลำทับ ๒. สถานีตำรวจภูธรลำทับ ๓. สำนักงานสาธารณสุขอำเภอลำทับ
๓. เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการจุดตรวจ	๑. การตั้งจุดตรวจหลัก/จุดตรวจรอง/หรือด่านชุมชน ในที่ปลอดภัยและมีอุปกรณ์สำหรับจุดตรวจ เช่น กรวยยาง แผงไฟ เสื้อสะท้อนแสง กระจกบ่งไฟให้พร้อมในการปฏิบัติงานอย่างน้อย ๑ จุด	๑. มีมาตรฐานกลางของจุดตรวจโดยมีแนวทางและวิธีปฏิบัติที่เป็นแนวทางเดียวกัน โดยส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมีการสนับสนุนอุปกรณ์ประจำจุดตรวจตามมาตรฐานดังกล่าวได้ ๒. การตั้งจุดตรวจต้องอยู่บริเวณสถานที่ที่มีความปลอดภัย ไม่ควรตั้งจุดตรวจบริเวณที่เป็นโค้ง ใกล้เคียงสะพานไม่มีไหล่ทาง	๑. โครงการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ประจำจุดตรวจ		- งบจังหวัด - งบ อบต.ลำทับ	๑. สถานีตำรวจภูธรลำทับ ๒. อบต.ลำทับ ๓. อำเภอลำทับ
	๒. บริหารจัดการจุดตรวจโดยให้องค์การบริหารส่วนตำบลดินแดง จัดหาอุปกรณ์สำหรับจุดตรวจ	๑. สร้างมาตรฐาน หลักเกณฑ์สำหรับจุดตรวจ จะได้มีมาตรฐานเดียวกัน				๑. อบต.ดินแดง ๒. อำเภอลำทับ

แผนงาน	เป้าหมาย	กลยุทธ์/ทำอย่างไร	โครงการ/กิจกรรม	ระยะเวลา	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ
	รองให้พร้อมในการปฏิบัติงาน โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้ใช้ถนนและผู้ปฏิบัติงานอย่างน้อย ๑ จุด	๒. ประชุมชี้แจงแนวทางการดำเนินการ ๓. ออกตรวจเยี่ยม กำกับ ดูแล				
๔. สร้างถนนปลอดภัย	๑. กำหนดเส้นทางถนนปลอดภัย/กวดขันวินัยจราจร/สวมหมวกนิรภัย ๑๐๐% เป็นถนนต้นแบบจำนวน ๑ เส้นทาง	๑. กำหนดเส้นทางปลอดภัย อย่างน้อยจำนวน ๑ เส้นทาง โดยประสานความร่วมมือกับอำเภอลำทับ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ๒. บังคับใช้กฎหมายและมาตรการทางสังคม เช่น การสวมหมวกนิรภัย กำหนดความเร็วในการขับขี่ ๓. ใช้เครื่องมือในการตรวจจับอัตโนมัติ เพื่อลดการปะทะระหว่างบุคคล ๔. ตรวจสอบโครงสร้างพื้นฐานของเส้นทาง เพื่อปลอดภัยของผู้ขับขี่	๑. โครงการถนนในเขต อบต.ดินแดง เป็นถนนปลอดภัย ๒. โครงการ ๑ ตำบล ๑ ถนนปลอดภัย			๑. อำเภอลำทับ ๒. สถานีตำรวจภูธรลำทับ ๓. อบต.ดินแดง ๔. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ๕. หน่วยงานเจ้าของเส้นทางในพื้นที่
๕. ติดตามประเมินผลสร้างความยั่งยืน	๑. กำหนดตัวชี้วัดในการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน เช่น ตัวชี้วัดใน	๑. ให้บันทึกข้อมูล ประวัติ การจับกุมเปรียบเทียบและสรุปผลของการดำเนินการ เพื่อเป็นตัวชี้วัดในการกำหนดแนวทางป้องกัน				๑. อำเภอลำทับ ๒. สถานีตำรวจภูธรลำทับ ๓. อบต.ดินแดง

แผนงาน	เป้าหมาย	กลยุทธ์/ทำอย่างไร	โครงการ/กิจกรรม	ระยะเวลา	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ
	การจับกุม/ปรับ การบังคับใช้กฎหมายการรายงานผลการปรับเป็นรายเดือนตามเป้าหมายพื้นที่ต้องมีผลงาน มีมาตรการจับ ปรับโทษสูงสุด มีการจับจริง ปรับจริง	๒. กำหนดปฏิทิน การตั้งจุดตรวจประจำสม่ำเสมอ				๔. กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน
	๒. ให้ส่วนราชการเข้ามาบูรณาการในการดูแลพื้นที่ร่วมกับนายอำเภอลำทับ	๑. มีการประชุมวางแผน ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหาแนวทางดำเนินการ ๒. จัดตั้งคณะทำงานทุกจุด เพื่อรับทราบและแก้ไขปัญหา ๓. กำหนดกิจกรรมการดำเนินการและมาตรการในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน ๔. สรุปผลการดำเนินการ และปัญหาตามมาตรการในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน อย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง				๑. นายอำเภอลำทับ ๒. ส่วนราชการประจำอำเภอทุกส่วนราชการ